Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
18 päivänä huhtikuuta 2012 [1]

Asia C-490/10

Euroopan parlamentti
vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Kumoamiskanne — SEUT 337 artiklan ja EA 187 artiklan valinta kaksinkertaiseksi oikeusperustaksi — Toimenpiteet, jotka kuuluvat unionilla energia-alalla olevaan toimivaltaan, josta määrätään erityisesti SEUT 194 artiklassa, ja joilla on oltava vain yksi oikeusperusta (SEUT 194 artikla)

I Johdanto

1. Parlamentti vaatii 12.10.2010 jättämällään kanteella unionin tuomioistuinta kumoamaan Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta 24.6.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 617/2010 [2] (jäljempänä riidanalainen asetus).

2. Asiassa on yksilöitävä riidanalaisen asetuksen asianmukainen oikeusperusta, ja kysymykseen tulevat yhtäältä SEUT 337 artikla ja EA 187 artikla, jotka ovat tietojen hankintaa koskevia perussopimusten yleisiä määräyksiä, joihin riidanalainen asetus perustuu, sekä toisaalta SEUT 194 artikla, joka on lisätty Lissabonin sopimuksella, joka koskee unionin energiapolitiikkaa ja jonka soveltamista parlamentti vaatii.

3. On selvitettävä, onko nyt käsiteltävässä asiassa sovellettava SEUT 337 artiklaa ja EA 187 artiklaa, joista ensimmäisen mukaan neuvosto tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä ja toisen mukaan määräenemmistöllä, vai SEUT 194 artiklaa, jossa määrätään tavallisesta lainsäätämisjärjestyksestä ja jossa näin ollen annetaan parlamentille valta osallistua säädöksen antamiseen tavallista lainsäätämisjärjestystä koskevan menettelyn osalta määrättyjen menettelytapojen mukaisesti.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat

4. Investointihankkeita eri energia-aloilla koskevien tietojen hankinnasta säädettiin 18.5.1972 annetulla asetuksella ETY N:o 1056/72, [3] jota muutettiin 4.5.1976 annetulla asetuksella ETY N:o 1215/76, [4] joka korvattiin 22.4.1996 annetulla asetuksella N:o 736/96. [5]

1 — Alkuperäinen kieli: italia.
2 — EUVL L 180, s. 7.
3 — EUVL L 120, s. 7.
4 — EUVL L 140, s. 1.
5 — EUVL L 102, s. 1.

5. Komissio antoi 17.7.2009 neuvostolle ehdotuksen asetukseksi, jolla oli tarkoitus korvata asetus N:o 736/96, ja ilmoitti oikeudellisiksi perustoiksi EY 284 artiklan ja EA 187 artiklan.

6. Komissio antoi 1.12.2009 Lissabonin sopimuksen tultua voimaan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin. [6]

7. Komissio ilmoitti erityisesti ehdotukset, joiden osalta Lissabonin sopimukseen perustuvat muutokset merkitsivät oikeusperustan muuttumista eivätkä pelkkää artiklojen uudelleennumerointia.

8. Komissio ilmoitti 2.12.2009, että se katsoi tarpeelliseksi ainoastaan numeroida uudelleen asetusta koskevan ehdotuksen oikeusperustan; kyseinen ehdotus perustui siis SEUT 337 ja EA 187 artiklaan.

9. Neuvosto antoi 24.6.2010 riidanalaisen asetuksen ja ilmoitti sen oikeusperustaksi SEUT 337 artiklan ja EA 187 artiklan.

10. Komissio antoi 21.9.2010 riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanoa koskevan asetuksen (EU, Euratom) N:o 833/2010, [7] määrittääkseen komissiolle annettavien, energia-alan investointihankkeita koskevien tietojen ilmoittamisen muodon ja muut tekniset ominaispiirteet.

III Asianosaisten vaatimukset ja oikeudenkäynti unionin tuomioistuimessa

11. Parlamentti vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen asetuksen

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12. Neuvosto vaatii unionin tuomioistuinta

— hylkäämään kanteen

— velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13. Parlamentti toteaa olevansa valmis hyväksymään unionin tuomioistuimen ratkaisun, jossa, mikäli kanne hyväksytään, pysytetään voimassa riidanalaisen asetuksen vaikutukset SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti. Neuvosto puolestaan esittää vastineessaan toissijaisesti nimenomaisen vaatimuksen, että mikäli riidanalainen asetus kumotaan, sen vaikutukset on pysytettävä voimassa siihen asti, kunnes annetaan uusi asetus.

14. Komissio ja Ranskan tasavalta hyväksyttiin 5.4.2011 annetulla unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

15. Unionin tuomioistuin pyysi 5.12.2011 osapuolia täsmentämään kirjallisesti, ovatko SEUT 194 artiklassa ja EA 187 artiklassa määrätyt erilaiset menettelyt niiden mukaan esteenä sille, että näitä kahta määräystä voitaisiin käyttää yhdessä unionin säädöksen oikeusperustoina.

6 — KOM(2009) 665 lopullinen, 2.12.2009.

7 — EUVL L 248, s. 36–56.

IV Arviointi

16. Asiassa esitetyistä oikeudenkäyntikirjelmistä käy ilmi, että asianosaiset ja väliintulijat ovat erimielisiä siitä, mikä on riidanalaisen asetuksen asianmukainen oikeusperusta.

17. Parlamentin mukaan asetus olisi pitänyt perustaa SEUT 194 artiklaan, joka on lisätty Lissabonin sopimuksella ja koskee erityisesti energia-alaa, ja erityisesti olisi pitänyt noudattaa kyseisen artiklan 2 kohdan määräystä, jonka mukaan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä, kun talous- ja sosiaalikomiteaa sekä alueiden komiteaa on kuultu.

18. Näin on sen mukaan siksi, että riidanalainen asetus oli välttämätön keino unionin energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi hankkimalla tällä alalla toteutettaviin infrastruktuureihin liittyviä investointihankkeita koskevia tietoja.

19. Neuvosto, jota komissio ja Ranskan tasavalta tukevat, väittää sitä vastoin, että se on asianmukaisesti valinnut SEUT 337 artiklan ja EA 187 artiklan, joissa myönnetään komissiolle sille uskottujen tehtävien hoitamiseksi valta hankkia kaikki tarvittavat tiedot, mihin tarvitaan vain neuvoston hyväksyntä; näin on siksi, että kyseessä oli pelkkä tietojen hankinta (vaikkakin energiainfrastruktuuria ja muun muassa atomienergiaa koskevien investointien alalla).

20. Asian ratkaisu edellyttää näin ollen edellä viitattujen määräysten eli SEUT 194 artiklan, SEUT 337 artiklan ja EA 187 artiklan välisten suhteiden määrittelyä.

21. Ensin tutkin SEUT 194 ja SEUT 337 artiklaa, koska ne sisältyvät samaan perussopimukseen, ja tämän jälkeen arvioin SEUT 194 artiklaa ja EA 187 artiklaa.

A *SEUT 194 artiklan ja SEUT 337 artiklan välinen suhde*

22. SEUT 194 artikla (jonka nykyinen sanamuoto perustuu Lissabonin sopimukseen) lisättiin perussopimuksen XXI osastoon, joka koskee energiaa, ja siinä määrätään seuraavaa:

”1. Sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä sekä ympäristön säilyttämistä ja sen tilan parantamista koskevan vaatimuksen huomioon ottaen unionin energiapolitiikalla pyritään jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä:

a) varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus;

b) varmistamaan energian toimitusvarmuus unionissa;

c) edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä; ja

d) edistämään energiaverkkojen yhteenliittämistä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten muiden määräysten soveltamista. Nämä toimenpiteet hyväksytään, kun talous- ja sosiaalikomiteaa sekä alueiden komiteaa on kuultu.

Nämä toimenpiteet eivät vaikuta jäsenvaltion oikeuteen määritellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, jäsenvaltion eri energialähteiden välillä tekemiin valintoihin eikä jäsenvaltion energiahuollon yleiseen rakenteeseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 192 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamista.

_ _”

23. Kyseinen artikla annettiin nimenomaisesti unionin energiapolitiikan sääntelemiseksi, ja se on tätä alaa koskeva yleinen perusmääräys.

24. Kuten SEUT 194 artiklan 2 kohdasta käy ilmi, saman artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä säädetään tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen.

25. SEUT 194 artiklan yleinen luonne voidaan päätellä sen 2 kohtaan sisältyvästä täsmennyksestä, jossa todetaan ”sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten muiden määräysten soveltamista”. Tämä täsmennys, jolla taataan kyseistä alaa koskevien säädösten eri antamismenettelyjä koskevien erityismääräysten soveltaminen, tarkoittaa, että lähtökohtaisesti sovelletaan SEUT 194 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

26. SEUT 337 artiklassa (joka oli ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa EY 284 artikla), joka on EUT-sopimuksen seitsemännessä osassa, johon kuuluvat yleiset määräykset ja loppumääräykset, määrätään seuraavaa:

”Komissio voi sille uskottujen tehtävien hoitamiseksi, niissä rajoissa ja niillä edellytyksin, jotka neuvosto, joka tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä, perussopimusten määräysten mukaisesti vahvistaa, hankkia kaikki tarvittavat tiedot ja toimittaa kaikki tarvittavat tarkastukset”.

27. Kyseinen artikla on loppumääräys, mikä käy ilmi myös siitä, että se kuuluu perussopimuksen yleisiin määräyksiin ja loppumääräyksiin, ja sen voidaan katsoa olevan kaatoluokkanormi, koska jos erityisiä määräyksiä ei ole sovellettava, siinä myönnetään komissiolle toimivalta hankkia tarvittavat tiedot sille perussopimuksissa uskottujen tehtävien hoitamiseksi.

28. Näin ollen SEUT 337 artiklaa on tulkittava läheisessä yhteydessä muihin perussopimuksen määräyksiin, koska se liittyy läheisesti unionille tunnustettujen eri toimivaltojen käyttöön ja komission oikeuteen ryhtyä toimenpiteisiin perussopimuksen sellaisten määräysten nojalla, joilla sille uskotaan erityisiä tehtäviä.

29. Kuten käy ilmi tähän artiklaan sisältyvästä ilmaisusta ”perussopimusten määräysten mukaisesti”, ”tietojenkeräämisoikeus on alisteinen ja liitännäinen oikeus siinä merkityksessä, että komissio suorittaa tehtävänsä näillä alueilla epäilyksettä tehokkaammin, jos sillä on käytettävissään tarkkoja tietoja”. [8]

30. Unionin tuomioistuin on todennut ETY:n perustamissopimuksen 213 artiklan (jota vastaa nykyisin pääpiirteittäin SEUT 337 artikla) voivan olla neuvoston antaman säädöksen itsenäisenä oikeudellisena perustana. [9]

31. Neuvostolle on tunnustettu erityisesti [10] oikeus antaa yhtenäinen säädös, jolla säännellään komission toimivaltaa hankkia useita toiminta-aloja koskevia tietoja, siten, ettei sen tarvitse hyväksyä kulloinkin sovellettavien normien perusteella useita erillisiä säädöksiä.

8 — Julkisasiamies Jacobsin esittämä ratkaisuehdotus asiassa C-426/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 9.11.1995 (Kok., s. I-3723, ratkaisuehdotuksen 23 kohta).

9 — Edellä alaviitteessä 8 mainittu asia Saksa v. neuvosto, tuomion 19 kohta sekä samassa asiassa annetun ratkaisuehdotuksen 24 kohta.

10 — Kuitenkin ennen kuin Lissabonin sopimus tuli voimaan ja tavallista lainsäätämisjärjestystä koskeva menettely otettiin käyttöön yleisesti sovellettavana menettelynä.

32. Näin on siksi, että komission tietyllä alalla hankkimat tiedot voivat olla merkityksellisiä useilla aloilla ja ”se, että neuvoston olisi annettava useita tietojen keräämistä koskevia säännöksiä erilaisten menettelysääntöjen mukaisesti, olisi vähintäänkin epäjohdonmukaista erityisesti sen vuoksi, että tietyn tyyppiset tiedot kattavat komission toiminnan eri alueita”. [11]

33. Kahden tarkasteltavana olevan määräyksen erona on se, että SEUT 194 artikla on pelkästään energia-alaa koskeva yleinen määräys ja näin ollen siinä rajataan toimivalta, jota voidaan kutsua alakohtaiseksi, koska se koskee yhtä ainoaa alaa kattavasti, kun taas SEUT 337 artiklaa voidaan soveltaa aina, kun komissiolla on toimivalta toimia perussopimusten määräysten mukaisesti.

34. Se, että näillä kahdella tarkasteltavana olevalla määräyksellä, jotka ovat kumpikin yleisiä, on erilainen soveltamisala, voi johtaa konkreettisesti siihen, että ne ovat keskenään ristiriidassa, jos annettavalla säädöksellä on tarkoitus säännellä, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, tietojen hankintaa energia-alalla.

35. Tätä ristiriitaa ei voida selvittää sen normiristiriitojen ratkaisua koskevan perinteisen kriteerin avulla, jonka mukaan erityisnormi syrjäyttää yleisnormin.

36. Tämä kriteeri näet toimii, kun kyseessä ovat määräykset, joissa säännellään samaa alaa, joka on yksilöitävä suojatun oikeudellisen intressin avulla, ja ne eroavat toisistaan siten, että erityismääräyksen nojalla osaan yleismääräyksellä säännellystä alasta sovelletaan eri sääntöjä.

37. Tarkasteltavana olevat artiklat sitä vastoin ovat molemmat luonteeltaan yleisiä ja niillä on eri kohde, joten ei ole mahdollista yksilöidä määräystä, joka olisi luonteeltaan erityinen toiseen määräykseen nähden.

38. Neuvoston väite, jonka mukaan SEUT 194 artiklan 2 kohtaan sisältyvä määräys, jossa mahdollistetaan perussopimusten muiden määräysten soveltaminen, saisi aikaan sen, että energia-alalla voitaisiin soveltaa eri määräyksiä ja näin ollen lex specialis -määräyksenä myös SEUT 337 artiklaa, joka voisi näin ollen olla riidanalaisen säädöksen oikeusperusta, ei ole vakuuttava.

39. Tuossa poikkeusmääräyksessä näet viitataan vain määräyksiin, joissa vahvistetaan eri sääntöjä kuin SEUT 194 artiklan 2 kohdassa, koska niillä on tarkoitus säännellä energia-alan erityisiä osa-alueita tai kokonaan eri aloja, joilla on kuitenkin merkittäviä yhtymäkohtia energia-alaan siten, että kyseisiä aloja ei ole helppo erottaa toisistaan, [12] mistä ei ole kyse nyt käsiteltävässä asiassa. [13]

40. Koska käsiteltävässä asiassa ei ole kyse erityismääräyksestä, on näin ollen selvitettävä riidanalaisen asetuksen täsmällinen oikeusperusta tutkimalla unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti objektiiviset seikat, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen sisältö ja tarkoitus. [14]

11 — Edellä alaviitteessä 8 mainittu asia Saksa v. neuvosto, tuomio 9.11.1995 (19 kohta) sekä samassa asiassa annetun ratkaisuehdotuksen 24 kohta.

12 — Esimerkiksi ympäristöä koskeva SEUT 192 artiklan 2 kohdan c alakohta, johon viitataan nimenomaisesti SEUT 194 artiklan 2 kohdassa ja jonka nojalla on mahdollista toteuttaa toimenpiteitä, jotka vaikuttavat merkittävästi jäsenvaltion valintaan eri energianlähteiden välillä ja jäsenvaltion energiahuollon yleiseen rakenteeseen. Lisäksi on niin, että koska kyseisellä määräyksellä poiketaan SEUT 194 artiklan 2 kohdasta, siinä edellytetään erityistä lainsäätämisjärjestystä (neuvosto tekee päätökset yksimielisesti parlamenttia, talous- ja sosiaalikomiteaa sekä alueiden komiteaa kuultuaan), joka on paljon SEUT 337 artiklassa määrättyä menettelyä monimutkaisempi.

13 — Neuvosto mainitsee erityismääräyksinä, joilla poiketaan SEUT 194 artiklassa määrätystä järjestelmästä, myös SEUT 122 ja SEUT 170 artiklan. Näissä tapauksissa SEUT 194 artiklan soveltamatta jättäminen johtuu kuitenkin säänneltyjen alojen erilaisuudesta, sillä SEUT 122 artikla koskee talouspolitiikkaa ja siinä määrätään neuvoston vallasta päättää taloudellisen tilanteen kannalta aiheellisista toimenpiteistä erityisesti, jos ilmenee suuria vaikeuksia tiettyjen tuotteiden saatavuudessa, ennen kaikkea energia-alalla, kun taas SEUT 170 artikla koskee Euroopan laajuisia verkkoja ja sitä, että unioni myötävaikuttaa Euroopan laajuisten verkkojen perustamiseen ja kehittämiseen liikenteen, teletoiminnan ja energiainfrastruktuurien aloilla.

14 — Ks. esim. asia C-300/89, komissio v. neuvosto, tuomio 11.6.1991 (Kok., s. I-2867, 10 kohta); asia C-338/01, komissio v. neuvosto, tuomio 29.4.2004 (Kok., s. I-4829, 54 kohta); asia C-155/07, parlamentti v. neuvosto, tuomio 6.11.2008 (Kok., s. I-8103, 34 kohta); asia C-166/07, parlamentti v. neuvosto, tuomio 3.9.2009 (Kok., s. I-7135, 42 kohta).

41. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että jos toimella on kaksi eri tarkoitusta tai jossa on kahdenlaisia tekijöitä ja jos toinen näistä on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, on käytettävä yhtä oikeudellista perustaa, jota toimen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä edellyttää. [15]

42. Vain toimea, jolla on useampi samanaikainen tarkoitus, joita ei voida erottaa toisistaan ja joista mikään ei ole toiseen nähden toisarvoinen ja välillinen, annettaessa voidaan käyttää useaa eri oikeudellista perustaa. [16]

43. Nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava ensinnäkin, että SEUT 194 artiklan 2 kohdan nojalla parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen saman määräyksen 1 kohdassa tarkoitettujen eli unionin energiapolitiikkaa koskevien *tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä*.

44. SEUT 337 artikla sitä vastoin eroaa tästä, koska siinä viitataan tietojen hankkimista ja tarvittavien tarkastusten toimittamista koskevaan yleisempään toimintaan, jonka komissio toteuttaa sille uskottujen tehtävien hoitamiseksi, mutta siinä ei edellytetä, että toimien, jotka neuvosto mahdollisesti toteuttaa yksinkertaisella enemmistöllä, olisi oltava tarpeellisia unionin tiettyä politiikkaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

45. Näin ollen riidanalainen asetus kuuluu SEUT 194 artiklan soveltamisalaan, jos sen voidaan katsoa sisältönsä ja tarkoituksensa vuoksi olevan yksi SEUT 194 artiklan ”1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä” [17] eli toimi, jolla ajetaan unionin energiapolitiikkaa ja pyritään saavuttamaan sillä tavoitellut tavoitteet.

46. Riidanalaisen asetuksen asianmukaisena oikeusperustana on sitä vastoin SEUT 337 artikla, jos tietojen hankintaa koskeva toiminta ei liity suoraan unionin energiapolitiikan tavoitteiden toteuttamiseen ja jos sen ei voida katsoa olevan niiden saavuttamiseksi tarpeellinen toimenpide.

47. Näin ollen on tutkittava riidanalaisen asetuksen ja erityisesti sen otsikon ja siihen sisältyvien artiklojen sanamuotoa sen arvioimiseksi, ovatko kyseessä olevat tietojen hankinta ja ilmoittaminen tarpeellisia SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja liittyvätkö ne niihin läheisesti.

48. Huomautan aluksi, että riidanalaisen asetuksen joidenkin artiklojen ei voida objektiivisesti katsoa olevan olennaisia unionin energiapolitiikkaa koskevien tavoitteiden osalta eivätkä ne näin ollen ole tarpeellisia tämän politiikan toteuttamiseksi.

49. Kyseessä ovat 4 artikla, jossa mainitaan kyseisille valtioille lähetettävät tietolähteet (yritykset), 7 artikla, joka koskee riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisille säännöksille asetettuja määräaikoja, 8 artikla, joka koskee tietojenkäsittelyä, ja 9 artikla, joka koskee yksilöiden suojelua tietojen käsittelyssä.

15 — Ks. erityisesti asia C-36/98, Espanja v. neuvosto, tuomio 30.1.2001 (Kok., s. I-779, 59 kohta); asia C-211/01, komissio v. neuvosto, tuomio 11.9.2003 (Kok., s. I-8913, 39 kohta); edellä alaviitteessä 14 mainittu asia C-338/01, komissio v. neuvosto, tuomio 29.4.2004 (55 kohta); asia C-178/03, komissio v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 10.1.2006 (Kok., s. I-107, 42 kohta) ja asia C-411/06, komissio v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 8.9.2009 (Kok., s. I-7585, 46 kohta).

16 — Ks. tästä esim. asia C-336/00, Huber, tuomio 19.9.2002 (Kok., s. I-7699, 31 kohta); asia C-281/01, komissio v. neuvosto, tuomio 12.12.2002 (Kok., s. I-2049, 35 kohta) ja edellä alaviitteessä 15 mainittu asia C-211/01, komissio v. neuvosto, tuomio 11.9.2003 (40 kohta).

17 — SEUT 194 artiklan 1 kohdan mukaan näillä pyritään varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus ja energian toimitusvarmuus unionissa sekä edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä ja energiaverkkojen yhteenliittämistä.

50. Kyseisten säännösten on katsottava olevan tyypillisiä tietojen hankintaa koskevan asetuksen säännöksiä, koska niissä yksilöidään tahot, joiden on lähetettävä tiedot, tietojen käsittelystä vastuussa oleva taho (komissio), järjestelmä, jolla suojataan yksilöitä koskevia tietoja, sekä määräajat, jotka on vahvistettu kyseisten ilmoitusten muotoa ja muita teknisiä ominaispiirteitä koskevien täytäntöönpanosäännösten antamiselle.

51. Riidanalaisen asetuksen otsikko ja sitä seuraavat muut säännökset sitä vastoin liittyvät läheisesti unionin energiapolitiikkaan eivätkä koske pelkkää yleisten tietojen hankintaa.

52. Ensinnäkin otsikossa mainitaan nimenomaisesti Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvät investointihankkeet, jotka ovat olennaisia energiantoimitusten toiminnan ja varmuuden varmistamiseksi unionissa.

53. Asetuksen 1 artiklassa säädetään tämän jälkeen käytännöllisesti katsottuna kaikkia energia-alojen infrastruktuureihin liittyviä investointihankkeita koskevien tietojen ilmoittamisesta; tämä seikka voi selittyä ainoastaan tarpeella saada aikaan laaja-alainen suunnittelu, jotta voidaan varmistaa energiamarkkinoiden toimivuus, energian toimitusvarmuus unionissa ja uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittäminen.

54. Asetuksen 2 artiklaan sisältyy määritelmiä, jotka liittyvät selvästi tarpeeseen saavuttaa 1 artiklassa säädetyt tavoitteet, erityisesti, kun siinä mainitaan erityiselin, jolle on annettu tehtäväksi energiainfrastruktuuria koskevien unionin laajuisten monivuotisten verkoston kehittämis- ja investointisuunnitelmien valmistelu ja hyväksyminen.

55. Asetuksen 3 artiklassa täsmennetään myös, että kyseiset tiedot on ilmoitettava koostetussa muodossa, lukuun ottamatta rajat ylittäviä siirtohankkeita koskevia tietoja, ja tämä osoittaa, että tiedot on tarkoitettu sellaista edellä mainitun kaltaista monitahoista suunnittelua varten, joka menee pelkkää yleisten, koostamattomien tietojen hankintaa pidemmälle, mikä ilmenee myös viittauksesta 2 artiklassa tarkoitettuun erityiselimeen.

56. Lisäksi 5 artiklassa määritellään tietoja koskevan ilmoituksen sisältö laajasti ja yksityiskohtaisesti. Tarve saada tässä säännöksessä mainittuja erittäin monimutkaisia tietoja ja jopa asiaa koskevia huomautuksia investointihankkeiden toteuttamisen viivästymisestä tai esteistä selittyy parhaiten vaatimuksella saavuttaa SEUT 194 artiklan 1 kohdassa määrätyt tavoitteet.

57. Asetuksen 6 artiklassa säädetään tietojen hankintaa ja niistä ilmoittamista koskevan toiminnan laadusta, ja kun siinä mainitaan jäsenvaltioiden huomautukset sekä tietojen ja 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen analyysien julkaiseminen koostetussa muodossa, siinä viitataan toimintoihin, jotka ovat liian monimutkaisia koskeakseen vain pelkkää yleisten tietojen hankintaa; ne ovat sitä vastoin osa monimutkaisempaa suunnittelua, jonka avulla on tarkoitus toteuttaa unionin energiapolitiikan tavoitteet.

58. Asetuksen 10 artiklassa säädetään lopuksi, että toimitettujen tietojen ja tarvittaessa muiden tietolähteiden pohjalta komissio toimittaa parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle – ja julkaisee joka toinen vuosi – monialaisen analyysin unionin energiajärjestelmän rakenteellisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä; tällä analyysillä pyritään

a) yksilöimään energiakysynnän ja -tarjonnan väliset mahdolliset tulevat puutteet, jotka ovat merkitykselliset unionin energiapoliittisten näkymien kannalta

b) määrittelemään investointien esteet ja edistämään parhaita toimintatapoja niiden voittamiseksi

c) lisäämään avoimuutta markkinatoimijoille ja mahdollisille markkinatulijoille.

59. Kun tässä 10 artiklassa säädetään edellä mainitun, unionin energiajärjestelmän rakenteellista kehitystä ja tulevaisuudennäkymiä koskevan monialaisen analyysin laatimisesta, siinä viitataan kyseisten tietojen uudelleenkäsittelyä koskevaan monimutkaiseen järjestelmään, jonka on katsottava menevän pelkkää tietojenhankintatoimintaa pidemmälle ja joka on perustettu, jotta voidaan saavuttaa tavoitteet, jotka ovat olennaisia energiamarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi.

60. Riidanalaisen asetuksen kaikkien edellä mainittujen artiklojen arvioinnista, joka on tehty asetuksen otsikon perusteella ja vertaamalla ja punnitsemalla keskenään kyseisiä säännöksiä, käy ilmi, että riidanalaisen säädöksen sisältö ei palvele pelkkien tietojen hankkimista koskevaa yleistä toimintaa vaan se on tarpeen unionin energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

61. Edellä mainituilla 4, 7, 8 ja 9 artiklalla, jotka eivät suoraan liity energiapolitiikkaan ja koskevat pelkkää tietojen hankintaa, on näet niiden äärimmäisen teknisen luonteen vuoksi toissijainen ja liitännäinen merkitys asetuksen systematiikassa.

62. Näillä säännöksillä ei määritellä riidanalaista asetusta erityisellä tavalla, vaan niiden voidaan katsoa olevan mille tahansa tietojen hankintaa koskevalle säädökselle tyypillisiä säännöksiä.

63. Sitä vastoin riidanalaisen asetuksen muut edellä tarkastellut artiklat (1, 2, 3, 5, 6 ja 10 artikla) ja otsikko ovat asetuksen olennaiset tekijät, koska niissä määritetään asetuksen pääasiallinen ominaispiirre eli säädetään useista monimutkaisista tietojen hankintaa, niistä ilmoittamista ja niiden analysoimista koskevista toiminnoista, jotka liittyvät selvästi monimutkaisempaan suunnitteluun käytännöllisesti katsottuna kaikilla unionin energiapolitiikan aloilla ja joiden avulla on tarkoitus toteuttaa SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tavoitteet.

64. Tästä seuraa, että arvioitaessa riidanalaista asetusta sen asianmukaisen oikeusperustan määrittämiseksi on siihen sisältyvien, edellä mainittujen tekijöiden punninnan perusteella annettava erityinen merkitys asetuksen sille osalle (otsikko ja 1, 2, 3, 5, 6 ja 10 artikla), jonka perusteella se erottuu selvästi muista mahdollisista tietojen hankintaa koskevista säädöksistä, koska siinä määritetään erityisellä tavalla asetuksen kohde (energiainfrastruktuuriin liittyviä investointeja koskevat tiedot) ja tehdään asetuksesta unionin alakohtaisen politiikan kuten energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi välttämätön keino.

65. Muilla edellä mainituilla säännöksillä (4, 7, 8 ja 9 artikla) on vähäisempi merkitys, koska ne eivät niiden selvästi teknisen luonteen vuoksi luonnehdi asetusta erityisellä tavalla eikä niillä ole yhteyttä unionin tiettyyn politiikkaan vaan ne voisivat sisältyä mihin tahansa tietojen hankintaa koskevaan asetukseen.

66. Edellä ja erityisesti 64 kohdassa tehdyt toteamukset vahvistuvat lisäksi riidanalaisen asetuksen varsinaista säädösosaa edeltäviä perustelukappaleita tutkittaessa.

67. Ensinnäkin on huomattava, että ensimmäisessä, viidennessä ja viidennessätoista perustelukappaleessa todetaan pääasiallisesti, että kyseiset tiedot on hankittava, jotta komissio voi suorittaa energia-alaa koskevat tehtävänsä ja tehdä ehdotuksia energian kysynnän ja tarjonnan tulevan tasapainon suhteen, myös jotta voidaan havaita infrastruktuurin ja investointien mahdollisia puutteita; niissä tehdään siten selväksi, että riidanalaisella asetuksella pyritään varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus.

68. Lisäksi toisessa, kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa tuodaan yhdessä esille tarve varmistaa energiamarkkinoiden toimivuus ja energian toimitusvarmuus unionissa sekä edistää energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä; nämä ovat kaikki SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin energiapolitiikan tavoitteita.

69. Näin ollen on osoitettu, että riidanalaisen asetuksen tavoitteena on unionin energiapolitiikan tavoitteiden toteuttaminen eikä pelkkien tietojen hankintaa koskeva yleinen toiminta.

70. Edellä tehtyjen toteamusten valossa en voi yhtyä neuvoston väitteeseen (jota Ranskan tasavalta tukee), että riidanalaisen asetuksen ei voida katsoa liittyvän SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin, koska asetuksen ainoana kohteena on joka tapauksessa tietojen ilmoittaminen, mikä käy sen mukaan ilmi siitä, että 1 ja 3–9 artikla [18] koskisivat ainoastaan tietojen lähettämistä koskevia seikkoja.

71. Tästä on edellä todetun lisäksi huomautettava, että artiklojen tutkiminen ei voi rajoittua siihen, että niitä luetaan muodollisesti ja asiayhteydestään irrallaan, vaan niitä on arvioitava kokonaisvaltaisesti ja yhdessä.

72. Riidanalaisen asetuksen kohteena ei ole tietojen hankinta yleisesti vaan tietyntyyppisten, kuten energiainfrastruktuuriin liittyviä investointeja koskevien tietojen, hankinta; viimeksi mainitut kuuluvat alaan (energia-ala), josta perussopimuksissa on erityisiä määräyksiä.

73. Neuvoston näkemys sitä vastoin johtaisi siihen, että jätettäisiin huomioimatta kyseisten tietojen todellinen luonne ja erityisesti niiden erityinen sisältö ja keskityttäisiin ainoastaan tietojen fyysisen ilmoittamisen muodolliseen ja kiistattomaan puoleen eikä sen olennaiseen luonteeseen suhteessa unionin energiapolitiikkaan.

74. Neuvosto väittää lisäksi, että riidanalaisen asetuksen 10 artiklan tutkimisesta käyvät ilmi komissiolle uskotut erityiset tavoitteet ja tietojen käyttöä ja levittämistä koskevat menettelytavat, joita ovat erityisesti vastaanotettujen tietojen käsitteleminen ja analyysien laatiminen energiainfrastruktuuriin liittyvien investointien kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä.

75. Sen mukaan nämä tavoitteet voidaan johtaa yleisemmin SEU 17 artiklasta, jonka mukaan komissio ajaa unionin yleistä etua, tekee ehdotuksia ja huolehtii siitä, että perussopimuksia sekä toimielinten niiden nojalla hyväksymiä toimenpiteitä sovelletaan, sekä valvoo niiden soveltamista.

76. Neuvoston mukaan riidanalaisen asetuksen tavoitteena on näin ollen mahdollistaa se, että komissiolla on säännöllisesti käytössään ajanmukaisia tietoja, siten, että asetuksessa perustetaan tietojen hankintaa ja levittämistä koskeva yhdenmukainen järjestelmä, jonka avulla voidaan toteuttaa asetuksen tavoitteet, ”koska se, että komissiolla on käytössään luotettavia tietoja, on olennaista, jotta se voi hoitaa tehtävänsä”. [19]

77. Tästä toistan, että riidanalaisen asetuksen tekstiä on tutkittava kokonaisvaltaisesti eikä pelkästään muodollisesti; tämän avulla on voitava yksilöidä asetuksen todellinen tavoite arvioimalla säännöksiä ja perustelukappaleita sekä kyseisten tietojen luonnetta yhdessä.

78. Tämän arvioinnin perusteella kyseisten tietojen hankinnan tavoite liittyy selvästi, kuten edellä on jo todettu, SEUT 194 artiklan 1 kohdan tavoitteisiin eikä sen voida katsoa liittyvän yleisesti SEU 17 artiklaan.

79. Näin ollen sekä riidanalaisen asetuksen sisällön että tavoitteen, jotka voidaan johtaa asetuksen otsikkoa, artikloja ja perustelukappaleita tutkimalla, perusteella riidanalainen säädös on SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen unionin energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi *tarpeellinen toimenpide*.

18 — Ranskan tasavalta viittaa myös 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13 ja 14 perustelukappaleeseen.

19 — Ks. neuvoston toimittaman ensimmäisen kirjelmän 17 kohta.

80. Tämä käy ilmi siitä, että asetuksen tavoitteena ei ole hankkia yleisiä tietoja vaan tietoja, jotka ovat erityisiä siksi, että ne koskevat energiainfrastruktuureja, ja juuri niiden erityisyyden vuoksi tämä tietojen hankinta on, toisin kuin komissio väittää kirjelmissään, sellaisten myöhempien monimutkaisempien toimenpiteiden toteuttamiseksi tarpeellinen toimenpide, jotka ovat tarpeen SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja unionin energiapolitiikan konkreettisen täytäntöönpanon toteuttamiseksi, mikä on näin ollen riidanalaisen asetuksen tavoite.

81. Neuvosto itse myöntää implisiittisesti kyseisten tietojen olevan erityisiä, samoin kuin sen, että ne liittyvät SEUT 194 artiklaan, kun se toteaa, että tiedot ovat tarpeen perussopimuksessa määrätyn politiikan yhteydessä ja että riidanalainen asetus liittyy unionin politiikkaan, tässä tapauksessa energiapolitiikkaan. [20]

82. Toisin kuin neuvosto on väittänyt, tarve saada tällaisia tietoja energiapolitiikan yhteydessä ei ole ”*välttämätön* edellytys 337 artiklan soveltamiselle”, [21] vaan kuten tämän ratkaisuehdotuksen 43–47 kohdassa on jo korostettu, päinvastoin juuri SEUT 194 artiklan 2 kohdassa määrätty edellytys SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavien toimien antamiselle tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen. [22]

83. Edellä tehtyjen toteamusten puolesta puhuu lisäksi se, että jos neuvoston näkemys hyväksyttäisiin, parlamentin osallistumista unionin lainsäädäntömenettelyyn rajoitettaisiin, mikä on vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä [23] sen osallistumiselle annettua merkitystä, ja lisäksi jätettäisiin ottamatta huomioon viimeaikaisin kehitys unionissa, sillä Lissabonin sopimuksen perusteella tavallisena lainsäätämisjärjestyksenä on SEUT 194 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely, jonka nojalla parlamentilla on oikeus osallistua täysin lainsäädäntövallan käyttöön ja jossa tapauksista (kuten SEUT 337 artiklassa määrätty tilanne), joissa neuvosto antaa asetuksia yksinkertaisella enemmistöllä, on tullut lopullisesti toissijaisia.

84. Neuvoston, komission ja Ranskan tasavallan esittämillä muilla väitteillä ei ole vaikutusta johtopäätöksiin, joihin olen jo päätynyt riidanalaisen asetuksen sisällön ja tavoitteen perusteella.

85. Ne väittävät kirjelmissään, että vaikka riidanalainen asetus liittyy nyt käsiteltävässä asiassa energia-alaan, sillä on kuitenkin pääasiallisen tavoitteensa vuoksi välillinen ja liitännäinen vaikutus kyseiseen politiikkaan, joka toimii ainoastaan asiayhteytenä, ja näin on myös, koska energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi suoraan tarvitaan pelkkää tietojenhankintaa paljon laajempia toimenpiteitä.

86. Tätä näkemystä ei voida hyväksyä, koska kun edellä selostetuista syistä on todettu, että kyseisen säännöstön ja SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen unionin energiapolitiikan tavoitteiden välillä on selvä ja välttämätön yhteys, ei voida katsoa, että riidanalainen asetus liittyisi ainoastaan välillisesti ja liitännäisesti energiapolitiikkaan.

87. Myöskään se väite ei voi menestyä, jonka mukaan SEUT 337 artikla menettäisi kaikki vaikutuksensa, jos se ei voisi enää olla tietojen hankintaa koskevien säädösten oikeusperustana kaikissa niissä tapauksissa, joissa on kyse unionin alakohtaisesta politiikasta.

20 — Ks. neuvoston toimittaman ensimmäisen kirjelmän 29 kohta.

21 — Ks. neuvoston toimittaman ensimmäisen kirjelmän 29 kohdan loppu.

22 — SEUT 194 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi *tarpeellisista toimenpiteistä*, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten muiden määräysten soveltamista. Nämä toimenpiteet hyväksytään, kun talous- ja sosiaalikomiteaa sekä alueiden komiteaa on kuultu”.

23 — Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että se, että parlamentti voi tosiasiallisesti osallistua säädöstenantamismenettelyyn silloin, kun tästä on säädetty, heijastaa yhteisön tasolla perustavaa demokraattista periaatetta, jonka mukaan kansat osallistuvat vallankäyttöön edustajakokouksen välityksellä. Tämä osallistuminen on olennainen osa perustamissopimuksessa tarkoitettua toimielinten välistä tasapainoa: asia C-138/79, SA Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 29.10.1980 (Kok., s. 3333, 33 kohta).

88. SEUT 337 artiklaa voidaan toki yhä soveltaa ainoana oikeusperustana, lukuun ottamatta tapauksia, joita, kuten nyt käsiteltävää asiaa, säännellään normein, joissa määrätään nimenomaisesti tavallisesta lainsäätämisjärjestyksestä tai joka tapauksessa erityisistä menettelyistä, mutta sitä ei voida käyttää toimenpiteiden toteuttamiseksi alalla, jota säännellään kattavasti ja yleisesti perussopimusten määräyksin, jolloin poikettaisiin niissä määrätystä menettelystä.

89. Toisin kuin neuvosto ja komissio näet väittävät, nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kysymys komission oikeudesta käyttää vapaasti tietoja, jotka on joka tapauksessa hankittu laillisesti, myös (perussopimuksissa tarkoitettujen) sellaisten tehtävien hoitamiseksi, jotka koskevat muita politiikkoja kuin niitä, joita varten tiedot on hankittu, vaan kyseessä on velvollisuus toteuttaa toimet, joilla tätä valtaa hankkia tietoja säännellään, asianmukaisen oikeusperustan nojalla ja ennen kaikkea perussopimuksissa määrättyä menettelyä noudattaen, kun kyseessä ovat alat, joita säännellään kattavin alakohtaisin normein.

90. En voi myöskään hyväksyä näkemystä, jonka mukaan SEUT 337 artikla olisi riittävä oikeusperusta riidanalaiselle asetukselle, koska tätä määräystä välittömästi seuraava määräys eli SEUT 338 artikla, joka koskee toimenpiteitä, jotka on toteutettava unionin toiminnan kannalta tarpeellisten tilastojen tuottamiseksi, olisi asianmukainen oikeusperusta tällaisten tilastojen tuottamiseksi kaikilla aloilla, mukaan luettuna energia-ala.

91. Tämä väite perustuu siihen, että koska SEUT 338 artikla sijaitsee perussopimuksen yleisten määräysten ja loppumääräysten joukossa, se on yleisesti sovellettava, minkä vuoksi sitä voidaan soveltaa kaikilla aloilla, joilla unionilla on toimivaltaa, ja samaan johtopäätökseen olisi päädyttävä myös SEUT 337 artiklan osalta, koska sekin sijaitsee perussopimuksen yleisten määräysten ja loppumääräysten joukossa ja on yleisesti sovellettava.

92. Sen lisäksi, että SEUT 338 artiklalla ei ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, on ensinnäkin vahvistettava jo edellä tehdyt toteamukset, joiden mukaan on niin, että kun jotakin alaa säännellään perussopimuksissa kattavin alakohtaisin määräyksin, tätä koskevat määräykset muodostavat pääsääntöisesti asianmukaisen oikeusperustan kyseistä alaa koskeville säännöksille, jotka on annettava viimeksi mainituissa määräyksissä määrättyä menettelyä noudattaen, jos tällaisesta menettelystä on määrätty.

93. Lisäksi SEUT 338 artiklassa, toisin kuin SEUT 337 artiklassa,[24] määrätään tavallisesta lainsäätämisjärjestyksestä, samoin kuin SEUT 194 artiklan 2 kohdassa.[25]

94. Tästä seuraa, että energiaa koskevien tilastojen asianmukainen oikeusperusta on SEUT 194 artikla ja tämän lisäksi mahdollisesti SEUT 338 artikla, kun otetaan huomioon, että niissä toimenpiteiden toteuttamiselle määrätty menettely on sama eikä parlamentin asemalle näin ollen koidu mitään haittaa.

24 — Luonnollisestikin, kun otetaan huomioon, että tilastojen laatiminen on paljon monimutkaisempaa toimintaa kuin tietojen hankinta, joka onkin yleensä edellytyksenä ensin mainitulle toiminnalle.

25 — Ranskan tasavalta korostaa näkemyksensä tueksi sitä, että komissio on ilmoittanut SEUT 338 artiklan olevan oikeusperustana ehdotukselle Euroopan ympäristötilinpidosta annettavaksi parlamentin ja neuvoston asetukseksi 9.4.2010 (KOM(2010) 132 lopullinen) SEUT 192 artiklan 1 kohdan sijaan, ilman että parlamentti olisi esittänyt vastalauseita. Tämä näkemys ei ole merkityksellinen, koska sikäli kuin on joka tapauksessa sovellettu asianmukaista menettelyä, parlamentilla ei ole konkreettista intressiä nostaa asiassa kannetta.

95. Toisin kuin SEUT 338 artiklaa, SEUT 337 artiklaa ei kuitenkaan ole mahdollista ilmoittaa oikeusperustaksi yhdessä SEUT 194 artiklan kanssa, koska unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällainen ratkaisu ei ole mahdollinen silloin, kun – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – kaksi oikeusperustaa eivät ole yhteensopivia [26] ja kun niiden päällekkäisellä soveltamisella joka tapauksessa loukataan parlamentin oikeuksia [27] (sen ei ole sallittu käyttävän oikeuttaan osallistua täysivaltaisesti lainsäädäntötehtävän hoitamiseen).

96. Näin ollen ehdotan SEUT 194 artiklan ja SEUT 337 artiklan välisen suhteen osalta, että unionin tuomioistuin hyväksyy kanteen ja kumoaa riidanalaisen asetuksen.

B *SEUT 194 artiklan ja EA 187 artiklan välinen suhde*

97. EA 187 artikla kuuluu Euratomin perustamissopimuksen V osastoon, johon sisältyvät yleiset määräykset, ja siinä määrätään seuraavaa:

”Komissio voi, niissä rajoissa ja sellaisin ehdoin, jotka neuvosto vahvistaa tämän sopimuksen määräysten mukaisesti, hankkia kaikki sellaiset tiedot ja toimittaa kaikki sellaiset tarkastukset, jotka ovat tarpeen komissiolle uskottujen tehtävien hoitamiseksi.”

98. EA 187 artiklan ja edellä mainitun SEUT 194 artiklan välisen suhteen osalta viittaan ennen kaikkea edellä SEUT 337 artiklasta esitettyihin huomioihin.

99. Lisäksi on todettava, että Euratomin perustamissopimukseen sisältyy joitakin energiaa koskevia erityismääräyksiä, jotka kuuluvat SEUT 194 artiklan 2 kohtaan sisältyvän poikkeusmääräyksen piiriin ja joissa poiketaan näin ollen tuosta määräyksestä yksinomaan atomienergian alalla.

100. Erityisesti EA 41 artiklassa, luettuna yhdessä EA 42–EA 44 artiklan kanssa, joissa täsmennetään 41 artiklan osalta sovellettava menettely, määrätään, siltä osin kuin tällä on merkitystä nyt käsiteltävän asian kannalta, ”uusia laitoksia, laitosten korvaamista tai niiden muuntamista koskevista investointihankkeista, jotka lajiltaan ja laajuudeltaan vastaavat neuvoston komission ehdotuksesta asettamia vaatimuksia”, ilmoittamisesta.

101. EA 40 artiklan mukaan näiden ilmoitusten tavoitteena on edistää henkilöiden ja yritysten aloitteita ja helpottaa niiden investointien yhteensovittamista ydinenergia-alalla, ja tästä syystä komissio julkaisee määräajoin ohjeellisia ohjelmia erityisesti ydinenergian tuotantotavoitteista ja kaikista tavoitteiden toteuttamisen edellyttämistä investoinneista.

102. Koska edellä mainitut Euratomin perustamissopimuksen määräykset ovat luonteeltaan erityisiä SEUT 194 artiklan 2 kohtaan verrattuina, ne voivat olla niiden soveltamisalalla [28] oikeusperustana annettaessa kyseisten tietojen hankintaa koskevia asetuksia.

103. EA 187 artikla voitaisiin mahdollisesti mainita ylimääräisenä ja täydentävänä oikeusperustana, ilman että tästä aiheutuisi menettelyä koskevia ongelmia, [29] kun otetaan huomioon, että EA 41 artiklan mukaan neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä.

26 — Näissä määräyksissä määrätään kahdesta täysin erilaisesta menettelystä, koska SEUT 194 artiklan nojalla sovelletaan tavallista lainsäätämisjärjestystä, jossa myönnetään parlamentille oikeus osallistua täysivaltaisesti lainsäädäntötoimintaan ja määrätään, että neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä, kun taas SEUT 337 artiklan nojalla neuvosto tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä eikä parlamentti osallistu menettelyyn.

27 — Edellä alaviitteessä 14 mainittu asia C-300/89, komissio v. neuvosto, tuomio 11.6.1991 (17–21 kohta) ja edellä alaviitteessä 15 mainittu asia C-178/03, komissio v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 10.1.2006 (57 kohta).

28 — Ne koskevat samaa eli energia-alaa mutta sen erityistä, ydinenergiaa koskevaa aluetta, sillä seurauksella, että tällöin on sovellettava sääntöä, jonka mukaan erityismääräyksellä poiketaan yleismääräyksestä.

29 — EA 187 artiklan tapauksessa neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä SEUT 16 artiklan 3 kohdan nojalla, jota puolestaan sovelletaan EA 106 A artiklan 1 kohdassa tehdyn viittauksen nojalla.

104. En voi hyväksyä neuvoston, komission ja Ranskan tasavallan väitettä, jonka mukaan EA 187 artikla olisi sitä vastoin yleismääräys, johon komission Euratomin perustamissopimuksessa mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi harjoittaman kaiken tietojen hankintaa koskevan toiminnan olisi perustuttava.

105. Tämän väitteen mukaan EA 40–EA 44 artiklan soveltamisala olisi suppeampi kuin EA 187 artiklan, koska ensiksi mainittujen määräysten nojalla kyseisen yrityksen on ilmoitettava yksittäistä hanketta koskevat tiedot vain kerran sen alkuvaiheessa.

106. Sen mukaan EA 187 artiklaa olisi käytettävä EA 40–EA 44 artiklaa laajemman soveltamisalansa vuoksi nyt käsiteltävän asian kaltaisissa tapauksissa, joissa edellytetään, että sekä yksityisten yritysten että myös jäsenvaltioiden on lähetettävä säännöllisesti koostetussa muodossa tietoja, joita ei ole tarkoitettu ainoastaan investointien yhteensovittamiseksi ydinenergia-alalla vaan myös käytettäviksi kaikkia sellaisia analyysejä varten, joiden komissio katsoo olevan tarpeellisia tai asianmukaisia sille uskottujen tehtävien yhteydessä.

107. Tämän osalta toistettakoon, että EA 187 artikla on määräys, joka, kuten SEUT 337 artiklakin,[30] liittyy välttämättä perussopimusten niihin määräyksiin, joissa annetaan komissiolle erityisiä tehtäviä.

108. EA 187 artikla voi näin ollen olla oikeusperusta toimille, jotka toteutetaan ydinenergia-alan infrastruktuureihin liittyviä investointihankkeita koskevien tietojen hankinnan osalta, SEUT 194 artiklan sijaan vain, mikäli se liittyy Euratomin perustamissopimuksen määräyksiin, joilla poiketaan tästä määräyksestä SEUT 194 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun poikkeusmääräyksen nojalla; EA 40–EA 44 artikla ovat juuri tällaisia määräyksiä.

109. Koska EA 187 artikla ei kuitenkaan ole erityismääräys SEUT 194 artiklaan verrattuna, sillä ei voida suoraan poiketa viimeksi mainitusta, sillä seurauksella, että koska se ei nyt käsiteltävässä asiassa kuulu EA 40–EA 44 artiklan soveltamisalaan, SEUT 194 artikla on yhä asetuksen asianmukainen oikeusperusta.

110. Nyt käsiteltävässä asiassa kyseisten tietojen ilmoittamisella on näet EA 40–EA 44 artiklassa määrättyä laajempi ulottuvuus, koska se koskee jäsenvaltioita (joissa toimivien yritysten on ilmoitettava tiedot), se on luonteeltaan jatkuvaa ja koskee suurimmaksi osaksi koostettuja tietoja eikä yksittäisiä hankkeita.[31]

111. Tämä selittää sen, että kyseisten tietojen tarkoituksena ei ole pelkästään se, että komissiolle ilmoitetaan tiettyjen yritysten ydinenergiainvestointeja koskevat yksittäiset hankkeet,[32] vaan se, että mahdollistetaan sellaisten monimutkaisempien tietojen hankkiminen, joita on tarkoitus käyttää SEUT 194 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen energiapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen, sillä seurauksella, että viimeksi mainittu artikla on kaikkein asianmukaisin oikeusperusta.

112. Lisäksi on niin, että vaikka katsottaisiinkin, että riidanalaisessa asetuksessa on kahdenlaisia tekijöitä, asetuksen se osa, jonka oikeusperusta voi olla edellä mainituissa rajoissa EA 40–EA 44 artikla (joihin EA 187 artikla voitaisiin lisätä), ei ole pääasiallinen tai määräävä tekijä verrattuna tekijään, jonka oikeusperusta on SEUT 194 artikla.

30 — Ks. tämän osalta ratkaisuehdotuksen 27–29 kohta.

31 — Kuten käy ilmi riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta, jossa säädetään seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden tai elinten, jotka jäsenvaltiot valtuuttavat hoitamaan – – [näitä] tehtäviä, on – – kerättävä kaikki tässä asetuksessa määritellyt tiedot 1 päivästä tammikuuta 2011 lähtien ja sen jälkeen kahden vuoden välein.
Niiden on ilmoitettava tässä asetuksessa määritellyt tiedot ja asianmukaiset hanketiedot komissiolle vuonna 2011, joka on ensimmäinen raportointivuosi, ja sen jälkeen kahden vuoden välein. Ilmoitus on tehtävä koostetussa muodossa lukuun ottamatta rajat ylittäviä siirtohankkeita koskevia asianmukaisia tietoja.”

32 — Riidanalaisen asetuksen liitteessä olevassa 3.1 kohdassa mainitaan kyseisten investointihankkeiden joukossa nimenomaisesti lämpö- ja ydinvoimalaitokset.

113. Näin ollen riidanalaisen asetuksen on joka tapauksessa edellä tämän ratkaisuehdotuksen alaviitteessä 15 viitatun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön nojalla perustuttava aina SEUT 194 artiklaan, koska se on oikeusperusta, jota asetuksen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä edellyttää.

114. Lopuksi on todettava, että unionin tuomioistuin on esittänyt osapuolille [33] kysymyksen mahdollisuudesta käyttää riidanalaisen asetuksen oikeusperustana yhdessä SEUT 194 artiklaa ja EA 187 artiklaa, jos niissä määrättyjen menettelyjen voidaan katsoa olevan yhteensopivia niiden välisistä eroista huolimatta.

115. Totean tästä, että kyseisten kahden määräyksen mahdollisella yhteensopivuudella ei ole mitään merkitystä, jos katsotaan, että SEUT 194 artikla on ainoa määräys, jota voidaan soveltaa edellä tehtyjen toteamusten perusteella.

116. Jos kuitenkin katsottaisiin, että riidanalaisessa asetuksessa on kahdenlaisia tekijöitä tai että sillä on kaksi eri tarkoitusta ja ettei ole mahdollista yksilöidä määräävää tekijää tai tarkoitusta, [34] on niin, että vaikka kyseiset menettelyt olisivat teoriassa keskenään yhteensopivia (niin kuin parlamentti, neuvosto ja Ranskan tasavalta väittävät vastauksissaan; tämän komissio kiistää), [35] nyt käsiteltävässä asiassa olisi joka tapauksessa pitänyt noudattaa SEUT 194 artiklassa määrättyä menettelyä, koska EA 187 artiklassa ei määrätä mitään parlamentin osallistumisesta.

117. Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että neuvosto ei voinut antaa riidanalaista asetusta käyttäen oikeusperustana SEUT 337 artiklaa ja EA 187 artiklaa SEUT 194 artiklan sijaan ja viimeksi mainitussa määräyksessä määrättyä menettelyä noudattamatta.

118. Neuvosto on vaatinut vastineessaan, että mikäli riidanalainen asetus kumotaan, sen vaikutukset on pysytettävä siihen asti, kunnes annetaan uusi asetus. Parlamentti ei ole vastustanut tätä vaatimusta.

119. SEUT 264 artiklan 2 kohdan, jota sovelletaan myös Euratomin perustamissopimuksen yhteydessä, koska siihen viitataan EA 106 A artiklan 1 kohdassa, mukaan unionin tuomioistuin toteaa tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa, miltä osin kumotun säädöksen vaikutuksia kuitenkin on pidettävä pysyvinä.

120. Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kyseiset tiedot ovat välttämättömiä energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden toteuttamiseksi ja tarpeen unionin energiapolitiikan saavuttamiseksi. Ne ovat erityisesti välttämättömiä toimenpiteitä koskevien pätevien monivuotisten suunnitelmien laatimiseksi.

121. Lisäksi on niin, että vaikka parlamentti on vaatinut riidanalaisen asetuksen kumoamista, se ei ole vastustanut neuvoston vaatimusta (jota myös komissio tukee) vaan toteaa, ettei se vastusta riidanalaisen asetuksen tarkoitusta eikä sen toteuttamiseksi valittuja toimenpiteitä niitä kokonaisvaltaisesti tarkasteltuina.

122. Katson näin ollen, että kun otetaan huomioon unionin kyseisen politiikan merkittävyys sekä se, että asianosaisten väitteet koskevat pääasiallisesti vain riidanalaista asetusta annettaessa valittua menettelyä, on olemassa päteviä syitä sille, että unionin tuomioistuin pysyttää asetuksen vaikutukset siihen asti, kunnes on annettu uusi asetus.

33 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 15 kohta.

34 — Ainoa mahdollisuus, jolloin kysymykseen voisivat tulla teoriassa kaksi oikeusperustaa ja näin ollen heräisi kysymys näiden kahden menettelyn yhteensopivuudesta.

35 — Neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä sekä SEUT 194 artiklassa tarkoitetussa tavallista lainsäätämisjärjestystä koskevassa menettelyssä että EA 187 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä. Näiden kahden menettelyn välinen pääasiallinen eroavuus on se, että vain SEUT 194 artiklassa määrätään parlamentin osallistumisesta. Teoriassa ei näin ollen ole – puhtaasti muodolliselta ja menettelylliseltä kannalta ja annettujen säädösten luonnetta huomioon ottamatta – täysin suljettu pois, että ne voisivat olla keskenään yhteensopivia.

123. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin hyväksyy kanteen ja kumoaa riidanalaisen asetuksen sekä pysyttää sen vaikutukset siihen asti, kunnes on annettu uusi asetus.

V Oikeudenkäyntikulut

124. Katson, että neuvosto, joka on hävinnyt asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti, siten kuin parlamentti on vaatinut.

125. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan Ranskan tasavalta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

VI Ratkaisuehdotus

126. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta 24.6.2010 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 617/2010 kumotaan.

2) Asetuksen N:o 617/2010 vaikutukset pysytetään siihen asti, kunnes asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla annettu uusi asetus tulee voimaan.

3) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

4) Komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.